

ת"פ 52140/02/13 - מדינת ישראל נגד קארן מאירס

בית משפט השלום ברחובות

15 ינואר 2014

ת"פ 52140-02-13 מדינת ישראל נ' מאירס

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
המאשימה
נגד
הנאשמת
קארן מאירס
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל פס ועו"ד רוטל אהרונביץ' בן טולילה

ב"כ הנאשמת עו"ד יואל נוסבאום

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נרשמה הודאתה של הנאשמת בעבירה של תקיפת שוטר בכך שביום 15.8.12 בעת שנהגה ברכבה, הבחינו בה השוטרים ואף החלו לכתוב דוח תנועה הקשור באופן נהיגתה.

הנאשמת ניגשה אל רכב המשטרה, פתחה את הדלת שליד הנהג וצעקה לעבר אחד השוטרים כי יזדרז בכתיבת הדוח. לאחר מכן פתחה דלת נוספת של הרכב, צעקה כי אינה רוצה את מכשיר הפלאפון והשליכה את מכשיר הפלאפון הנייד שלה על גופו של אחד השוטרים ומשהטלפון הוחזר לה על ידי שוטרת, היא השליכה אותו אל מחוץ לחלון רכבה.

כאשר נמסר לנאשמת דוח תנועה ומכשיר טלפון נייד שהסתבר בדיעבד שהוא שייך לשוטרת, הטיחה אותו הנאשמת ברצפה ואף השתמשה בביטויים עולבים כלפי שוטר וקרעה את דוח התנועה. מכשיר הפלאפון נשבר.

טרם הרשעה בדין הופנתה הנאשמת אל שירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינה.

שירות המבחן אכן סקר את רקעה האישי והמשפחתי.

עמוד 1

שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי. מדובר באם חד הורית המגדלת את ילדיה ומפרנסת אותם לאורך השנים, מתמודדת עם קשיים כלכליים ומשפחתיים וכי המעשים בוצעו בתקופה בה היתה נתונה בלחצים הקשורים למצב כלכלי.

שירות המבחן סבור כי יש מקום להימנע מהרשעתה של הנאשמת בדין וזאת לאחר שהנאשמת הביעה בפניו את החשש כי הרשעה בדין יש בה כדי להטיל עליה סטיגמה עבריינית ולפגוע בדימויה העצמי.

שירות המבחן ציין כי לא הוצגו בפניו מסמכים המעידים כי הרשעה צפויה להוות פגיעה קונקרטי, אך נוכח החרטה שהנאשמת מגלה והעובדה כי מדובר במעורבות ראשונה ויחידה בפלילים, ועל מנת לחזק את כוחותיה החיוביים, הביא את המלצתו זו להימנע מהרשעה.

התביעה מתנגדת להמלצת שירות המבחן בסברה כי אין המקרה נכנס בגדרם של המקרים החריגים בו יש להורות כן ואילו בא כוחה של הנאשמת ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן כמות שהם.

לא אחת חזרו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, על הלכת כתב שהיא ההלכה המנחה לעניין אי הרשעה.

לאחרונה חזר בית המשפט העליון על הלכה מנחה זו, בהלכה מנחה נוספת, היא הלכת צפורה.

בית המשפט קבע כי ככלל יורשע כל אדם אשר הוכח כי ביצע מעשה עבירה וניתן יהיה לסטות מכלל זה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם התקיימו שני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי לא ייפגע באופן משמעותי והמבחן האחר הוא כי עתידו ושיקומו של הנאשם ייפגעו באופן משמעותי מהרשעתו של הנאשם.

בעניינו מדובר בעבירה של תקיפת שוטר אשר לא בכדי ייחד לה המחוקק עונש מזערי בצד העבירה.

שומה על בתי המשפט הדנים בעבירות אלה, לתת מגן לשוטרים הממלאים לא אחת תפקיד כפוי טובה.

גם בענייננו מדובר היה באלימות ובהסלמת אירוע שתחילתו במילוי דוח תנועה.

ומעבר לכך, לא הונחה כל תשתית להראות כי אכן תהיה בנאשמת פגיעה קונקרטי כלשהי בעתידה באם תורשע בדינה.

הנימוקים אשר הביא שירות המבחן באשר לפגיעה בדימויה העצמי, אינם מסוג הנימוקים הנמנים במסגרת המקרים החריגים ויוצאי הדופן עליהם הורתה הפסיקה.

ועוד ידוע הוא, כי שירות המבחן שוקל את שיקוליו של הנאשם ואת אלה בלבד ואילו בית המשפט ממונה גם על האינטרס הציבורי ועל כן מסגרת שיקוליו היא כפי שנקבע בהלכות כתב וציפורה.

סוף דבר, אין המקרה שבפני מתאים בשני היבטיו להיכנס בגדר מקרים אלה, ועל כן אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

ובאשר לענישה, הרי שנכון להסתפק בענישה צופה פני עתיד לאור עברה הנקי וההודאה באשמה ואני גוזרת עליה 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ד, 15/01/2014 במעמד הנוכחים.

עינת רון, סגנית נשיאה

הוקלדעלידיאיריתשיר